

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 123 — Rok 132 (3)

Czwartek, 27 maja 1943 r.

DZIŚ: Jana p.
JUTRO: Wilhelma

Pomyślna działalność lotnictwa niemieckiego

Naczelną Komendę Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z GŁÓWNEJ KWATERY FUHRERA w dniu 26-go maja:

Z frontu wschodniego doniesiono o skutecznej działalności własnych oddziałów wypadowych. Sporadyczne lokalne ataki bolszewików zalały się.

Lotnictwo kontynuowało zwalczanie bolszewickich połączeń komunikacyjnych oraz bombardowało lotnicze punkty oparcia i obiekty przemysłowe.

W nocy na 26 maja zatakowały samoloty brytyjskie zachodni rejon Niemiec. Powstały straty wśród ludności cywilnej oraz szkody w budynkach. Zestrzelono 24 z atakujących bombowców.

W rejonie Morza Śródziemnego i na wybrzeżu Atlantyku strąciło wczoraj lotnictwo 15 samolotów nieprzyjacielskich. Port w Bizercie obrzucono bombami.

Szybkie niemieckie samoloty bojowe zwalczały w dniu wczorajszym obiekty przemysłowe i zakłady zapatrzeniowe w porcie Brighton bombami ciężkiego kalibru. 2 samoloty nie powróciły.

BERLIN, 26. 5. — Agencja „Telepress” dowiadyuje się ze specjalnego źródła:

Podczas, gdy na ziemi działalność bojowa w dniu wczorajszym ogranicza się zasadniczo do obustronnej działalności zwiaadowczej i akcji patroli bojowych na odcinku od Noworosyjska do Leningradu, lotnictwo niemieckie na południu i nad północnym odcinkiem frontu silnymi zespołami atakowało obszary koncentracji wojsk sowieckich, transporty, jak również miejscowości i stanowiska artylerii. Miejscowość Krymskaja, którą bolszewicy przed wschodnim odcinkiem kubańskiego przyczółka mostowego rozbudowali jako ośrodek koncentracyjny tuż za linią frontu, została w dniu wczorajszym po większej części zniszczona nieustannymi nalotami, przeprowadzonymi czestokroć w locie niższym, przy czym zniszczono również nagromadzone tutaj zapasy oddziałów bolszewickich.

Brawurowego wyczynu dokonał przy tym zespół samolotów bojowych, który nie znajdując w bezpośrednim zasięgu frontowym żadnych odpowiednich obiektów, zapuścił się głęboko w obszar sowiecki na wschód i północny wschód od Krymskaja, gdzie bolszewicy dokonywali koncentracji swych sił. Na bardzo ożywionej linii kolejowej ogniem z broni pokładowej rozbito parowozy trzech długich pociągów transportowych, które skutkiem tego zatarasowały tory. Mimo silnego ognia artylerii przeciwlotniczej samoloty bojowe rzuciły się obecnie w locie niższym na formacje strzeleckie opuszczające w pośpiechu pociągi, przy czym bombami rozpryskowymi w dotkliwy sposób przeczczono ich szeregi. Akcję lotnictwa niemieckiego wspierały eskadry myśliwskie, które poza tym ubezpieczały również rejon powietrzny nad własnym obszarem.

Ogółem bolszewicy stracili w dniu wczorajszym skutkiem działania myśliwców i artylerii przeciwlotniczej 33 maszyny, podczas gdy w poprzednim dniu poświęcić musieli 48 samolotów. — 6 samolotów niemieckich nie powróciło do swych baz wypadowych.

Komunikat włoski

RYM, 26. 5. — Włoski komunikat wojenny z wtorku 25 maja brzmi:

Włoskie samoloty po długim uciążliwym locie dotarły do wojskowych obiektów położonych w Sudanie i włoskiej Afryce wschodniej i skutecznie zatakowały je. Formacje lotnictwa niemieckiego bombardowały porty w Dżidzelli i Bone. Jeden parowiec handlowy, który został ciężko trafiony, można uważać za zatopiony.

Nieprzyjacielskie ataki lotnicze na obydwa wybrzeża cieśniny Mesyńskiej, na Catanę i na różne miejscowości na Sardynii spowodowały nieznaczne szkody. W Reggio Calabria szkody były dotkliwsze.

Nasze samoloty myśliwskie w ścisłych walkach powietrznych nad Sycylią i Sardynią zestrzeliły osiem bombowców. 10 dalszych samolotów nieprzyjacielskich zniszczyła ziemna obrona przeciwlotnicza.

Stalin pragnie rozwiązać nieufność Aliantów

Jakie punkty zawierał list Roosevelta

BERLIN, 26. 5. — Dyplomatyczny współpracownik Niemieckiego Biura Informacyjnego, pisze:

„Zniesienie międzynarodówki komunistycznej, ogłoszone przez prezesa komitetu wykonawczego międzynarodówki komunistycznej w Moskwie, należy uważać za największą bolszewicką akcję propagandową, zainicjowaną dotychczas przez Stalina. Chodzi tu — krótko powiedziawszy — o zakrojony na wielką skalę manewr, ponieważ zerwanie międzynarodowych stosunków bolszewizmu usuwa mu teren spod nóg. O to jednak nie chodzi, natomiast cel tego kroku da się wytlumaczyć dążeniem Stalina do silniejszej niż dotychczas kampanii bolszewizacji, bez ponoszenia na zewnątrz odpowiedzialności, a równocześnie dostosowania się pod względem prawno-państwowym do warunków prawa międzynarodowego.

Stalin pragnie w przyszłości występować nie jako szef międzynarodowej organizacji, natrafiającej również w Stanach Zjednoczonych na pewną nieufność, lecz jako eksponent jakiejś narodowej Rosji. Nie mylimy się w przypuszczeniu, że list, przesłany przez Roosevelta do Moskwy za pośrednictwem Davisa, zadecydował o tym zarządzeniu, wydanym przez Stalina, względnie jego organa wykonawcze.

Jak dziś nietrudno domyślić się, Roosevelt musiał zwrócić uwagę Stalinowi, iż bolszewizm ze względu na swą pozycję wewnątrzno-polityczną w Stanach Zjednoczonych musi się maskować i zręcznie pozornie swych międzynarodowych kontaktów. Ten propagandowy manewr, zrodzony zarówno z motywów wewnętrznych, jak i zagraniczno-politycznych, należy nazwać tym, czym jest on rzeczywiście. Jest to dość nieudolny trick, który nie oszuka nikogo w Europie co do celu Stalina, podporządkowania Europy aspiracjom sowieckim, zamaskowanym teraz „blichtrzem narodowym”.

BERLIN, 26. 5. — Echo światowe, jakim odbiła się wiadomość o rozwiązaniu przez Moskwę międzynarodówki komunistycznej, uważają tutaj

BERLIN, 26. 5. — Korespondent wojenny jednej z niemieckich agencji prasowych określa panującą obecnie na froncie sytuację jako „okres ostatnich przygotowań”. Okres taki występował dotychczas rok rocznie na wiosnę. Widocznie — jak podkreśla korespondent — ostatecznie na decyzja co do defensywy lub też ofensywy ze strony niemieckiej w żadnym punkcie jeszcze nie zapadła. Można jednak powiedzieć, że przygotowania, pozwalające na podjęcie akcji w ramach jednej czy drugiej możliwości, są już na ukończeniu. Wystarczy obecnie już tylko w chwili odpowiedniej włączyć kontakt, ażeby niemieckie plany wojskowe na r. 1943 wprowadzić w stadium ich urzeczywistnienia. Plany dowództwa niemieckiego — pisze dalej ów korespondent, widocznie na podstawie danych, pochodzących z niemieckich sfer wojskowych — wypracowano na podstawie bardzo obszernego materiału wywiadowczego, zebranego na froncie wschodnim przez wszystkie formacje wojsk niemieckich, a przede wszystkim przez lotnictwo.

Jeśli chodzi o zachód Europy, to odpowiednie informacje dostarczone zostały dodatkowo przez specjalne jednostki niemieckiej marynarki wojennej. Na podstawie zebranego materiału stosunkowo łatwo można było upewnić się co do zamiarów przeciwników Osi. Jest oczywiście rzeczą zupełnie zrozumiałą, że w kołach wojskowych stolicy Rzeszy nie można otrzymać żadnych bliższych wskazówek o tym, co sądzą miarodajne czynniki wojskowe Niemiec o zamiarach Aliantów i bolszewików.

Mimo to nie kryją się jednak w Berlinie z opinią, że po stronie przeciwników Niemiec, Włoch i Japonii istnieją zamiary ofensywne. Ewentualne przeprowadzenie tych planów określa się w Berlinie — mówiąc zupełnie obiektywnie — jako mniej skuteczne od sposobu prowadzenia wojny przez państwa Osi. Jeśli bowiem ogólny plan strategiczny w koncepcji wojennej mocarstw Paktu

Trzech jest podyktowany równymi i uzgodnionymi pojęciami, to o analogicznym fakcie w obozie przeciwników Niemiec, Włoch i Japonii w praktyce nie może być mowy. W łonie mocarstw Paktu Trzech identyczne są nie tylko cele wojenne, ale i olbrzymi aparat potrzebny do prowadzenia praktycznej walki. W obozie Aliantów natomiast powody, dla których poszczególne państwa wystąpiły przeciwko Osi i Japonii, są różne, a metody, którymi każde z Aliantów stara się osiągnąć swój cel, są w bardzo wielu punktach niezgodne ze sobą.

Fakty te interesują jednak Berlin tylko „na marginesie”. Natomiast wszystkie istotne konsekwencje miarodajnych niemieckich kół wojskowych wywodzą się jedynie ze samej sytuacji wojennej. Co do tej zaś sytuacji panuje w stolicy Rzeszy przekonanie, że zarówno Aliantom, jak i bolszewikom przyniesie ona szereg mniej czy bardziej niemych niespodzianek.

— jak stwierdzają w Berlinie — jako potwierdzenie tezy, iż obecnie Stalin, nie obarczony już ideologiami i uwolniony od dogmatów starej daty, w dalszym ciągu poświęcić się może celowi utworzenia imperium bolszewickiego.

Nowa taktyka władzy moskiewskiej — jak wyjaśniają w Berlinie — polega jedynie na zmianie metod bolszewizmu, nie naruszając bynajmniej starych celów, polegających na utworzeniu republik radzieckich w Europie, w czym Wielka Brytania i Stany Zjednoczone udzielają swego poparcia. Całe zakłamanie wewnętrzne decyzji moskiewskiej wynika już z samego faktu, iż szereg międzynarodowych organizacji bolszewickich nadal będzie istniało, zwłaszcza takich, których wielkie znaczenie dla realizacji bolszewickich planów imperialistycznych jest aż nadto dobrze znane. W związku z tym wysunąć trzeba przede wszystkim organizację MOPR (międzynarodowa org. pomocy rewolucjonistom).

W Berlinie notują z zadowoleniem, iż opinia publiczna świata jasno przejrzała tego rodzaju nieudolne maskowanie właściwych celów bolszewizmu. Podkreślają tutaj nadal zdecydowaną wolę narodów sprzy-

mierzonych w pakcie antykominternowskim, by nadal wszelkimi środkami kontynuować walkę przeciwko bolszewizmowi, bez względu na to, w jakiej będzie on występował postaci.

BERLIN, 26. 5. — W pierwszych wzmiankach na temat treści listu Roosevelta do Stalina, który przez koła przeciwników Osi w Lizbonie został ujęty w cztery punkty, upatruje „Frankfurter Zeitung” nieodpartego dowodu na to, że zapowiedziane przez Moskwę rozwiązanie „komunistycznej międzynarodówki” nie jest niczym innym, jak robotą na zamówienie, mającą na celu oszukanie zaniepokojonej ludności anglo-amerykańskiej.

Wszystko to — pisze dziennik — co w ciągu ostatnich miesięcy zrobił Kreml dla swych „aliantów”, doprowadziło stopniowo do zdenerwowania rządów w Londynie i Waszyngtonie. Z tego powodu uznają one, iż jakiś śpieszny manewr hamujący stał się nieodzowną koniecznością. Dziennik zwraca przy tej sposobności specjalną uwagę na stosunek Sowietów do emigrantów polskich i innych.

To co zostało obecnie podsunęte Stalinowi w liście Roosevelta, odpowiada, jak pisze dalej dziennik, w

Walki z desantem USA na Aleutach

TOKIO, 25. 5. — Rzecznik służby informacyjnej przy głównej kwaterze cesarskiej generał-major Yahagi oświadczył, że wojska japońskie na wyspie Attu stawiają zwyciężyć opór przeważającemu cyfrowo wojskom amerykańskim, których liczba wciąż jeszcze wzrasta.

Rzecznik dodał, że Amerykanie w dniu 16 maja rozpoczęli wysadzenie na wyspę czolgów i innej ciężkiej broni. Wojska japońskie zajęte są oczyszczaniem rejonu wybrzeża. Amerykańskie siły zbrojne składają się z około jednej dywizji, zapatrzonej w czołgi i ciężkie działa oraz

wspieranej przez silne jednostki marynarki i lotnictwo.

Generał Yahagi dodał, że japońskie siły zbrojne pomimo gwałtownego bombardowania przez lotnictwo i artylerię zadały Amerykanom znaczne straty. Ostatnie raporty z tamtejszego terenu stwierdzają, że duch bojowy wojsk japońskich na wyspie Attu jest niezłomny. Japończycy cofają się walcząc do wschodniej części wyspy, i zadając cyfrowo znacznie przeważającemu przeciwnikowi coraz cięższe straty.

W międzyczasie Amerykanie wysadzili na ląd nowe posiłki oraz czołgi i działa.

Australia zastępuje interesy polskie w Z. S. R. R.

AMSTERDAM, 26. 5. — Z Camberly donoszą, iż rząd australijski według oświadczenia premiera Curtina, wyraził gotowość strzeżenia „w ogólnym interesie Aliantów” interesów emigrantów polskich w Z. S. R. R. Propozycję tę obecnie przyjęto.

